

відповідальності за порушення законних прав та інтересів дітей та державна підтримка органів місцевого самоврядування й громадськості щодо захисту дітей.

Отже, проаналізувавши вищезазначене, можна зробити висновки, що нормативно-правове забезпечення щодо запобігання злочинності знаходиться на низькому рівні та потребує удосконалення, а саме розробка нового закону, котрий буде включати всі аспекти не передбачені даною нормативною базою, включення зазначених недоліків дасть можливість подальшому розробленню загальнодержавних, регіональних, цільових програм щодо протидії злочинам неповнолітніх й, у тому числі Державної програми подолання дитячої безпритульності і бездоглядності на подальший період.

Бібліографічні посилання

1. Нормативно-правове регулювання ОВС щодо попередження злочинів: Науково-практичний посібник/ Авт. Кол.: М.О. Свірін, Б.І. Бараненко, К.А. Гусева, та ін.;[за заг. Ред. Д-ра. Наук, проф, О.Н. Яршима]; МВС України, ДНДІ МВС України, Луганський державний університет внутрішніх справ ім. Е.О. Дідоренко. – Луганськ: РВВ ЛДУВС, 2008.-200 с.

2. Сахаров А.Б. Правовое обеспечение предупреждения преступлений/ А.Б. Сахаров// Советское государство и право. – 1975.-№11. – С.82-86

3. Бандурка А.М. Преступност в Украине: причины и противодействие: монографія/ А.М. Бандурка, Л.М. Давиденко. – Харьков: Основа, 2003-368 с.

Кир'янова Вероніка Олегівна

курсант навчальної групи ДР 642 факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Кисельов Ілля Олександрович

викладач кафедри кримінального права та кримінології Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВІКУ НЕПОВНОЛІТНЬОЇ ОСОБИ, КОТРА ВЧИНЯЄ ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ

Питання вчинення злочинів неповнолітніми завжди знаходилось в центрі уваги багатьох вчених-юристів, філософів, соціологів, психологів та представників інших наук. Особливої уваги заслуговує такий вид злочинів, котрий вчиняється особами, які не досягли 18 років, як злочини проти життя та здоров'я особи, адже необхідно на початковому етапі здійснювати

необхідні заходи для подолання існуючої у неповнолітніх осіб жорстокості якомога раніше, задля запобігання вчиненню нових злочинів цими особами та здійснення профілактики щодо недопущення таких проявів іншими неповнолітніми.

Важливим є те, що за останні 2 роки кількість злочинів, вчинених неповнолітніми дещо зменшилась, підтвердженням чого є дані статистики Генеральної прокуратури. Але поряд з цим, злочинів проти життя та здоров'я особи стало більше. Так, за квітень 2017 року було вчинено 93 таких злочини, а в квітні 2019 року – 111, що від загальної кількості злочинів проти життя та здоров'я становить відповідно 1.7% та 2%. Але необхідно також брати до уваги, що наведені вище офіційні показники дають неточне уявлення про кількість насильницьких злочинів вчинених неповнолітніми, адже на сьогоднішній день в Україні латентна злочинність як в цілому, так і серед неповнолітніх знаходиться на досить високому рівні [1].

Оскільки в усі часи основною ланкою механізму злочинного поведіння була і залишається особистість людини, пропонуємо здійснити аналіз кримінологічної характеристики особи неповнолітніх, котрі вчиняють злочини проти життя та здоров'я особи, задля розробки подальших висновків та рекомендацій щодо усунення вчинення таких злочинів особами, котрі не досягли 18 років.

Під час дослідження особистості неповнолітнього злочинця, який вчиняє злочини проти життя та здоров'я особи, особливої уваги слід приділяти таким показникам, як: вік, статеві приналежність, освітній рівень, правова свідомість, родинний стан, оточення, дозвілля, негативний вплив ЗМІ та інші. З огляду на широке коло причин, умов, що викликають насильницьку злочинність неповнолітніх, вважаємо за доцільне дослідити такий показник, як вік неповнолітньої особи.

Вважаємо доречним почати саме з віку неповнолітнього злочинця, адже він тісно пов'язаний з такими змінами в структурі особистості, як: біологічні, психічні та психологічні. Також, вік обумовлює фізичний розвиток людини, її особисті якості. Окрім того, цей показник впливає на розвиток інтелекту, вміння аналізувати й узагальнювати навколишні явища, здатність передбачати можливі наслідки своїх вчинків. Так, усе це та багато інших особистісних якостей становить кримінологічне вивчення особистості неповнолітнього [2].

Якщо зробити аналіз віку неповнолітніх осіб у відповідності до виду вчинюваного злочину, ми отримаємо такі результати: за даними на квітень 2019 року, кількість вчинення умисних вбивств та нанесення тяжких тілесних ушкоджень, у тому числі таких, що спричинили смерть потерпілого становить 9 злочинів, при цьому 8 з них, вчинено особами у віці від 16 до 17 років, і лише 1 особою, віком до 14 років. Приблизно така ж співрозмірність і з іншими злочинами проти життя та здоров'я осіб [1].

Так, під час здійснення заходів щодо профілактики та попередження насильницької злочинності серед неповнолітніх, необхідно найбільше уваги

приділяти саме такій віковій категорії від 16 до 17 років. А також враховуючи вищезазначені мною особистісні показники неповнолітньої особи, розробляти дієві та ефективні засоби та способи подолання цієї злочинності.

Таким чином, з огляду на вищезазначені статистичні дані та матеріали видатних вчених, ми можемо зробити висновок та підвести певні підсумки. Насамперед, кримінологічна характеристика неповнолітньої особи злочинця є досить актуальною на сьогоднішній день, зокрема з аспекту вивчення та дослідження віку неповнолітньої особи, що вчиняє злочин проти життя та здоров'я особи. Отримані результати дослідження сприятимуть дієвості та ефективності проваджуваних заходів та способів щодо попередження та профілактики злочинності.

Бібліографічні посилання:

1. Генеральна прокуратура України. Статистична інформація про стан злочинності та результати прокурорсько-слідчої діяльності. Веб-сайт. URL : https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113283&libid=100820.
 2. Артеменко І.І. Кримінологічна характеристика особи неповнолітнього, що вчиняє злочини проти життя та здоров'я особи. Порівняльно-аналітичне право. Київ, 2017, № 6. С. 241-243.
-

Квітко Г.О.

викладач іноземних мов II категорії
Криворізький коледж Національного
Авіаційного університету

Квітко М.О.

викладач кафедри зоології та методики
навчання біології
Криворізький державний педагогічний
університет, Україна

Устінова-Бойченко Г. У.

к.ю.н. доц.. Криворізький факультет
«Одеська юридична академія»

ПСИХОЛОГІЧНА СТІЙКІСТЬ ЯК КОМПОНЕНТ ВИХОВАННЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СЕРЕД СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Найвищою соціальною цінністю в Україні проголошено життя та здоров'я, честь і гідність, недоторканність та безпека людини. Закріпивши таке природне право людини, Конституція України гарантує кожній людині право на особисту недоторканість, що включає фізичну (тілесну) і психічну недоторканість.[1]. Гарантії фізичної недоторканності надає можливість фізичній особі самотійно вирішувати питання про користування і розпорядження своїм тілом, а вільно вчиняти дії відповідно до своєї свідомості є гарантією психічної недоторканності.